

De sobte vaig fer una troballa en un article de la Núria Roura que podia ser revelador. Resulta que el retaule de l'església de Santa Maria de Creixell fou erigit pel mestre de cases de Garriguella, Josep Torroella. Més misteri encara, perquè precisament he estat treballant en un estudi sobre les activitats culturals a Garriguella i m'apareix en Torroella,

músic, que tocava el tiple, i havia format part al segle passat d'una petita orquestra que anava pels pobles. Paleta i músic, no lliguen gaire.

Més indicis, doncs, de què podia haver estat víctima d'un engany. Potser havia estat convidat a Creixell, un poble inexistent, i a acceptar havia caigut en la trampa de la meva pròpia vanitat.

Hi havia una manera de resoldre l'enigma. Agafar el cotxe i arribar-se al lloc del mapa conegut com Creixell. Però ja se sap que a l'estiu la mandra sempre et domina, i un dia per naps i l'altre per cols, ha arribat el dia assenyalat sense saber ben bé que havia de dir.

Pensant en el meu currículum, vaig preparar un final de pregó en la hipòtesi què havia estat objecte d'una broma i Creixell era només una cita per incauts sota l'arbreda de la font de les Curculles. Si això hagués estat, aquestes eren les paraules previstes:

“El passat ja és història. El comtat de Creixell, la seva fortalesa, els Dalmau que lluitaren contra els sarraïns, formen part d'un temps i d'un país que ens ha marcat, però ja no hi és. Manllevant una oda del poeta Pere Quart podríem repetir avui: “Treballa, calla”. Malfia't de la història./Somnia-la i refés-la./Vigila el mar, vigila les muntanyes./Pensa en el futur que dus a les entranyes. Sou vosaltres, amics, els qui podeu fer que existeixi el Creixell del segle XXI, com una Itaca que sigui exemple per tots i on la festa sigui el millor exponent de la nostra qualitat de vida”.

Però, també us he de reconèixer, que com que ja sóc una mica vell, per si de cas resultava el que finalment ha estat, és a dir que Creixell és un poble ben viu, havia preparat aquest altre final:

“Com va escriure el poeta Foix: ‘Ho sap tothom i és profecia’. Creixell, un poble d'una cinquantena d'habitants, reviu el miracle de convertir-se en un dels racons més entranyables de l'Empordà. Les vostres festes, la que ara celebren o la ja consolidada fira de l'allioli, han estat possibles perquè heu sabut crear un clima de germanor que és digne d'admirar. Per tot això, us vull agrair aquesta lliçó d'humilitat que any darrera any doneu a tots els visitants. Seguiu endavant, residents i amics de Creixell, i visca la festa major”.

Josep Playà
Pregoner